

Ποιες ήσαν: Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Κασσιανή;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Χριστός εμφανίζεται στις Μυροφόρες. Βυζαντινό ψηφιδωτό.

Συχνά τίθεται το ερώτημα: Ποιες ήσαν αυτές οι δύο γυναίκες, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Κασσιανή, για τις οποίες γίνεται πολύς λόγος, ιδιαίτερα από «κοσμικά» περιβάλλοντα. Πλανάται μία σύγχυση τόσο για την μαθήτρια του Χριστού όσο και για την ποιήτρια των βυζαντινών χρόνων.

Μερικοί κονδυλοφόροι ισχυρίζονται για μεν την Μαρία την Μαγδαληνή ότι υπήρξε αμαρτωλή γυναίκα και διεφθαρμένη, για δε την Κασσιανή ότι και αυτή υπήρξε αμαρτωλή και ότι στο γνωστό τροπάριον ομιλεί «αποκλειστικώς» για τον εαυτόν της. Τί απάντηση, λοιπόν, δίδουμε, σ' όλους αυτούς τους βλάσφημους και ανιστόρητους ισχυρισμούς; Με βάση την Αγία Γραφή και την ιστορική παράδοση της Εκκλησίας καταθέτουμε τα εξής:

Πρώτον, η Μαρία η Μαγδαληνή υπήρξε μαθήτρια του Χριστού και αξιώθηκε να

γίνει Μυροφόρος και Ισαπόστολος, κατετάγη δε στο αγιολόγιο της Εκκλησίας και τιμάται η μνήμη της στις 22 Ιουλίου.

Ειδικότερα στην Κ. Διαθήκη ο Ευαγγελιστής Λουκάς όταν περιγράφει τις περιοδείες του στα διάφορα μέρη της Παλαιστίνης γράφει ότι ακολουθούσαν Αυτόν εκτός βέβαια των μαθητών, «και γυναίκες τινές αι ήσαν τεθεραπευμένοι από νόσων και μαστιγών και πνευμάτων πονηρών και ασθενειών, Μαρία η καλούμενη Μαγδαληνή, αφ' ής δαιμόνια επτά εξεληθύθει και Ιωάννα γυνή Χουζά επιτρόπου Ηρώδου, και Σουσάνα και έτεραι πολλάί, αίτινες διηκόνουν αυτώ από των υπάρχόντων αιταίς». (Λουκ. 8, 2-3 και Μάρκ. 16,9). Ο Κύριος, λοιπόν, είχε εκδιώξει επτά δαιμόνια από την Μαρία την Μαγδαληνή (από την πόλη Μάγδαλα, στα όρια της Συρίας) και μετά την θεραπεία της εκείνη παρακολουθούσε και ήκουε την θεία διδασκαλία μετά βαθύτατης ευλάβειας και μετά διαθέσεως διακονίας πως έπρατταν και άλλες γυναίκες του ευρύτερου κύκλου του Κυρίου. Είναι παντελώς λανθασμένη η άποψη πού διατυπώθηκε αυθαιρέτως στην Δύση στο μεσαίωνα ότι κάτω από την φράση «επτά δαιμόνια» υπονοείται μία διεφθαρμένη ζωή. Πουθενά δεν λέγει κάτι τέτοιο η Αγία Γραφή. Μάλιστα ο ίδιος ο Ευαγγελιστής Λουκάς στο αμέσως προηγούμενο κεφάλαιο του Ευαγγελίου, κάνει λόγο για μία παραστρατημένη γυναίκα. Αύτη, όταν πληροφορήθηκε ότι ο Χριστός φιλοξενείται στο σπίτι Κίμωνος του Φαρισαίου, προσήλθε με συντριβή και ταπείνωση για να πλύνει με πολύτιμο μύρο τα πόδια του Χριστού και ζητήσει την άφεση των αμαρτιών της. Αυτή την γυναίκα την μετανούσα την αποκαλεί ο Ευαγγελιστής Λουκάς απλώς «αμαρτωλήν γυναίκα» (Λουκ. ζ' 36-48). Η Μαρία η Μαγδαληνή πριν πιστεύσει στον Χριστό κατείχετο από δαιμόνια, αλλά δεν ήταν «αμαρτωλός γυνή». Αντιθέτως, ήταν ευσεβής και αμέσως μετά την θεραπεία της έγινε μαθήτρια μαζί με άλλες ενάρετες γυναίκες και υπήρξε πρώτη μυροφόρος και ευαγγελίστρια.

Δεύτερον, η Κασσιανή, η οποία φέρεται και με άλλα ονόματα στα χειρόγραφα των βυζαντινών χρονογράφων όπως Κασία, Κασιανή, Εικασία υπήρξε σπουδαία ποιήτρια, μελωδός του 9ου αι. Σχετικώς με τον βίον της δεν διασώζονται πολλές και συγκεκριμένες πληροφορίες, ωστόσο έμεινε στην ιστορία ως ευφυής, σεμνή και μεγάλη υμνογράφος. Ο λόγιος Σωφρόνιος Ευστρατιάδης (Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως) αναγράφει ότι η Κασσιανή ήταν «ορφανή κόρη του Βυζαντίου εκ των ευπατρίδων, ωραία και σοφή, οσία ασκήτρια και ευσεβέστατη παρθένος» (περ. «Εκκλ. Φάρος Αλεξανδρείας», τ.ΛΑ' (1932) σελ. 92). Σώζεται επίσης και ένας θρύλος για την Κασσιανή πού συνδέεται με τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου Θεόφιλο (9ος αι.) και με την παρ' ολίγον εκλογήν της εις βασίλισσα. Η Κασσιανή ίδρυσε σπουδαίο μοναστήρι στην Κωνσταντινούπολη, που και εκοιμήθη οσιακώς.

Το λαοφιλέστατον ποιητικόν της έργον είναι το Δοξαστικόν του Όρθρου της Μεγ. Τετάρτης «Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή...» το οποίο αιώνες

τώρα κυριολεκτικώς συγκινεί τον πιστό λαό με τους γεμάτους βαθύτατο θεολογικό νόημα στίχους και με τις αξιόλογες αντιθέσεις και συγκρίσεις. Μία καλή απόδοση στη νεοελληνική μετάφραση έχουν κάνει του ύμνου αυτού ο Κ. Παλαμάς και ο Θ. Βορέας.

Αλλά η Κασσιανή εκτός του περίφημου αυτού ύμνου συνέθεσε και τους τέσσερις πρώτους ειρμούς του Κανόνος του Μεγ. Σαββάτου «Κύματι θαλάσσης», «Σε τον επί υδάτων», «Την εν σταυρώ σου θείαν κένωσιν», «Θεοφανείας σου Χριστέ». Επίσης το Δοξαστικόν του εσπερινού των Χριστουγέννων «Αύγουστου μοναρχήσαντος επί της γης» είναι δικό της, όπως και άλλοι ύμνοι και γνωμικά.

Υμνογράφος και μελωδός η μοναχή Κασσιανή στολίζει πραγματικά το πνευματικόν στερέωμα της Εκκλησίας από τους μέσους βυζαντινούς χρόνους αποδεικνύουσα δικαίως τον ιερότατο και σπουδαιότατο σύνδεσμο παιδείας και λατρείας του Θεού.

?????????? ????? ?????????? ? (???????????)

Πηγή: <http://www.egolpio.com>